

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от З.П.Г., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.***, против електронен фиш, Серия К, №4724104, издаден от СДВР-МВР, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 600 лева, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят оспорва процесния ел.фиш, като неправилен и незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Навежда следните съображения: не е извършил вмененото нарушение, като не са събрани и доказателства, че го е извършил; оспорва отразения факт в ел.фиш, че в посочения пътен участък са били поставени пътни знаци В-26, включително и ограничаващ разрешената скорост до 50 км/ч; няма данни за датата на издаване на ел.фиш, поради което не може да се извърши проверка за спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН; административният орган не обсъдил всички обстоятелства, съгласно разпоредбите на чл.27 и чл.53 от ЗАНН.

Жалбоподателят, лично, след приключване на съдебното следствие, моли съда да отмени процесния ел.фиш на посочените основания в жалбата.

Ответната страна по делото в лицето на структурата, издала процесния ел.фиш: СДВР-МВР, не се представлява в съдебно заседание. В представени писмени бележки по делото, чрез надлежно упълномощен процесуален представител – юрк.Б.С., моли съда да потвърди обжалвания ел.фиш, като правилно и законосъобразно издаден, за което излага подробни аргументи по същество на правния спор. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, при наличие на правен интерес да обжалва ел.фиш. Процесният ел.фиш е връчен лично на жалбоподателя на 18.08.2023 г., съгласно приложената разписка, а жалбата е подадена на 28.08.2023 г., видно от поставения входящ номер върху нея, т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл.189, ал.8 от ЗДвП, във вр. с чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по съществуването, жалбата е неоснователна.

Издаден е електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система - Серия К, №4724104, затова, че на 13.04.2021 г., в 10:40 часа, в гр.София, Околовръстен път до №257, с посока на движение от кв.“Горубляне“ към бул.“Черни връх“,

при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС – лек автомобил „Рено Клио“, с рег.№***, установено и заснето с АТСС - ARH CAM S1, №11743с7, като разрешената стойност на скоростта е 50 км/ч, установената стойност на скоростта е 93 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 43 км/ч.

За посоченото нарушение на жалбоподателя З.П.Г., в качеството на регистриран собственик на процесното МПС, на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 600 лева, за извършено нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Описаната по-горе фактическа обстановка, съдът прие за установена от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: процесният ел.фиш, Серия К, №4724104; клип със снимков материал и един брой снимков материал на позиционираното АТСС на процесния пътен участък; Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 на БИМ; Протокол от проверка №68-С-ИСИС/01.10.2020 г. на БИМ; Протокол за използване на АТСС; ежедневна форма на отчет; Сертификат за преминато обучение на служител от СДВР; Заповед №8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи, ведно с утвърден образец на ел.фиш; разписка, справка АИС-АНД; справка АИС „Промяна на регистрацията на на МПС и собственици“; справка картон на водача; справка от Столична община, ведно със схема за организация на движението в процесния пътен участък.

При извършена служебна проверка съдът констатира, че нарушението е безспорно установено от представените писмени доказателства по делото. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с АТСС, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава ел.фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Обжалваният ел.фиш е издаден от компетентен орган и съдържа всички реквизити по чл.189, ал.4 от ЗДвП, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на ел.фиш на формално основание. В тази връзка следва да се отбележи, че жалбоподателят неправилно приравнява ел.фиш на НП, за съдържанието на което са налице други изисквания и разширително тълкува закона, като прави изводи за наличие и на други реквизити в ел.фиш, каквито законодателят не е предвидил, като например – дата на издаване на ел.фиш, и следващата се преценка за спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът не споделя направеното възражение от жалбоподателя относно нарушение на давностните сроковете по чл.34 от ЗАНН и възможността административнонаказателната отговорност в случая да е погасена по давност. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно Тълкувателно решение №1/27.02.2015 г. по т.д. №1/2014 г. на ВКС и ВАС, сроковете по чл.34 от ЗАНН са давностни и с тяхното изтичане се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган, като

разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. В случая това са разпоредбите на чл.81, ал.3, във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от НК. Доколкото по своите последици електронните фишове се приравняват на наказателните постановления като същите се издават във връзка с констатиране и санкциониране именно на административно нарушение, то приложими са общите правила относно давностните срокове, които се обсъждат и при наказателните постановления. В настоящия случай не е изтекла тригодишната погасителна давност за наказателно преследване. Административнонаказателното производство е започнало с установяване на административното нарушение, извършено на 13.04.2021 г., за което е издаден електронен фиш, връчен на жалбоподателя на 18.08.2023 г., т.е. от датата на извършване на нарушението до датата на връчване на електронния фиш е изминал период около две години и четири месеца, а не три години. Според чл.80, ал.1, т.5 от НК деяния, за които се предвижда наказание глоба, се погасяват с изтичането на относителната погасителна давност от три години. С връчването на електронния фиш, преди да изтече относителната тригодишна давност за наказателно преследване, са били извършени действия, които прекъсват изтичането на давността и същата е загубила правното си значение, защото от този момент започва да тече нова давност. Към настоящия момент не е изтекла и абсолютната погасителна давност, която е четири години и шест месеца, независимо от прекъсването на относителната давност с връчване на електронния фиш. Както бе посочено по-горе, визираните давностни срокове в разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН касаят съставянето на АУАН, но доколкото с разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП се изключва изискването за съставяне на АУАН и издаване на НП, спазването на давностните срокове по чл.34 от ЗАНН не са предмет на обсъждане в настоящото производство.

В случая е налице нарушение, установено и заснето с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, със сериен №11743с7, за която от приложените по делото удостоверения за одобрен тип средство за измерване и протокол за последваща проверка, и двата на БИМ, се установява, че използваното на 13.04.2021 г. АТСС е удостоверение като одобрен тип на 07.09.2017 г., със срок на валидност до 07.09.2027 г., както и последваща метрологична проверка на 01.10.2020 г., при която е установено съответствие с одобрения тип и същото е годно за експлоатация до 01.10.2021 г., включително и към датата на установяване на нарушението. В процесния ел.фиш, използваното АТСС е правилно индивидуализирано по тип, доколкото същото изцяло съответства на описаното в представените удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол за последваща проверка, и двете на БИМ. Видът и фабричният номер на използваното АТСС са посочени в съставения протокол за използване на АТСС на 13.04.2021 г., а в първата част от номера на снимковия материал на

заснетия с това техническо средство видеоклип се съдържа фабричния номер на описаното по тип техническо средство в ел.фиш.

По делото е приложен снимков материал – заснетия клип, от който се установява датата – 13.04.2021 г., часа – 10:40 часа, мястото на извършване на нарушението – гр.София, Околовръстен път до №257, посоката на движение – от кв.“Горубляне“ към бул.“Черни връх“; разпознатото от АТСС превозно средство, извършило нарушения за скорост – лек автомобил с ясно различим регистрационен номер - рег.№***, измерената скорост на движение – 96 км/ч, ограничението на скоростта на движение в този пътен участък – 50 км/ч; номер на снимка №11743с7/0402645, съдържащ данните за фабричния номер на използваното АТСС.

Приложен е и снимков материал на поставеното преносимо АТСС, непосредствено до пътното платно на процесния пътен участък. Видно от приложения по делото протокол за използване на АТСС е, че на 13.04.2021 г. е използвано такова с №11743с7, разположено до пътното платно и настроено, съгласно изискванията за обслужване от производителя и нормативните предписания, с посочен срок на годност за експлоатация – до 01.10.2021 г., в интервал от време от 10:00 часа до 12:00 часа, броя на установените с него нарушения, номера на първото и последното статично изображение, при стационарен режим на измерване с място на контрол – гр.София, Околовръстен път до №257, с посока на движение на контролираните МПС – от кв.“Горубляне“ към бул.“Черни връх“, с посока на действие – приближаващи се МПС. Съгласно отразеното в протокола, общото ограничение на скоростта в посочения пътен участък е 50 км/ч в населено място, което не е обозначено с поставен пътен знак, като е посочено, че са установени 792 броя нарушения, автоматично прехвърлени чрез 3G/4G от СПУКС. Описаната в ежедневната форма на отчет от състава на наряда от дата 13.04.2021 г., в графа извършена дейност, касаеща установяване на нарушения за скорост с използване на АТСС - ARH CAM S1, на посочените в ел.фиш дата, час и място, напълно съответства на отразените данни в съставения протокол за използване на АТСС от същия този наряд на процесните дата, час и място, а служителят от ОПП-СДВР, участвал в състава на наряда, изготвил протокола за използване на АТСС, е преминал обучение за работа със стационарна преносима система за контрол на скоростта от същия модел, като използваното АТСС на 13.04.2021 г., съгласно данните в представения сертификат.

Данните от съставения протокол за използване на АТСС, че в посочения пътен участък важи общото ограничение на скоростта до 50 км/ч, при липса на поставен пътен знак за ограничение В-26, кореспондират на данните от представената от Столична община схема за организация на движението, видно от която е, че в процесния пътен участък няма поставен знак В-26, който да въвежда друга стойност на скоростта, различна от посочената в разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДВП – 50 км/ч за населено място.

Следва да се отбележи, че и в ел.фиш липсва констатация разрешената скорост до 50 км/ч в населено място, да е била въведена с поставен пътен знак В-26. С оглед на горното, релевираното възражение от жалбоподателя, че на тази улица никога не е имало пътен знак В-26, не почива на обективните данни по делото.

Разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДвП указва, че собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил МПС. От приложената справка „Промяна на регистрация и собственици на МПС“ безспорно се установява, че към датата на нарушението –13.04.2021 г., собственик на заснетия лек автомобил е физическо лице – З.П.Г.. Жалбоподателят не е посочил лице, на което е предоставил собственото си МПС на посочените дата, час и място, в писмена декларация по реда на чл.189, ал.5 от ЗДвП, поради което и от гледна точка на субекта на нарушението, ел.фиш правилно и законосъобразно е издаден на физическото лице, което в качеството си на собственик на МПС към датата на нарушението, дължи заплащане на глобата.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено по безспорен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Касае се за ангажиране на административнонаказателна отговорност на физическото лице, собственик на процесното МПС, към датата на нарушението. Освен това, жалбоподателят не е посочил друго лице като действителен водач на процесното МПС към датата на деянието, съгласно нормата на чл.189, ал.5 от ЗДвП. По отношение на приложената санкционна норма, съдът счита същата за правилно определена, като на основание чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП /в редакцията й към датата на извършване на нарушението/, наказващият орган е наложил наказание глоба в размер на 600 лева, за превिшение на скоростта над 40 км/ч, за установеното в случая превишение от 43 км/ч, отчетено след приспадане на толеранс от 3% в полза на водача от действително засечената скорост от 96 км/ч, на разрешената скорост в населено място, която съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, е 50 км/ч. Налице е абсолютно определена санкция, в която предвиденото наказание е точно фиксирано по вид и размер, с оглед на което съдът констатира, че и материалният закон е правилно приложен.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че процесният ел.фиш следва да бъде потвърден, като правилно и законосъобразно издаден.

По разноските:

При този изход на правния спор, основателна се явява претенцията на ответната страна по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН, във вр. с чл.27е, във вр. с чл.25а, ал.3 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на СДВР-МВР разноски в размер на 50 лева за предоставена правна помощ в хода на производството, осъществена

чрез изготвяне на писмена защита от надлежно упълномощен процесуален представител, без явяване в съдебно заседание.